

[Økonomi- og handelsministeren.]

ger, som Kommissionen lægger til grund for størrelsen af det samlede budget, skulle dette betyde et maksimalt dansk bidrag i 1977 på 700-800 mill. kr.

Vi mener, at vort bidrag ikke vil overstige et beløb af denne størrelsesorden efter overgangsperiodens udløb, når den automatiske finansieringsordning baseret på overførsel af told, afgifter og et momsbeløb træder i kraft. Langt den overvejende del af vor import kommer traditionelt fra medlemslandene i det udvidede fællesmarked, så der kun bliver tale om relativt små toldindtægter fra importen fra tredjelande. Også landbrugsafgifterne vil blive af beskeden størrelsesorden på grund af vort ringe importbehov for landbrugsvarer. Den væsentligste del af det danske bidrag vil derfor bestå i det beløb, der ud over told og afgifter skal indbetales op til et maksimum af 1 pct. moms.

På forslag fra fransk side har Fællesskaberne på mødet med Storbritannien den 11.-12. maj i år fremsat et forslag om overgangsordningen for finansieringen. Herefter skal de nye medlemslande fra begyndelsen indtræde i finansieringsordningen på lige fod med de nuværende medlemslande, men de opnår et „nedslag“ i deres bidrag, et nedslag, som skal være stort i begyndelsen af overgangsperioden og gradvis aftrappes for helt at bortfalde ved overgangsperiodens udløb.

Forslaget indebærer, at der gives samme procentvise nedslag i bidraget for alle de nye medlemslande, og skulle ikke frembyde særlige betænkeligheder fra et dansk synspunkt.

De spørgsmål, der for Danmark er hovedproblemerne, nemlig overgangsperioden for landbrug, industri og finansiering, er som sagt nært forbundet med de britiske forhandlinger, så disse er afgørende for problemernes løsning. Som det vil være fremgået, er Fællesskabernes forslag i det store og hele overensstemmende med danske interesser. Også fra britisk side har man i princippet tilsluttet sig disse forslag. Der udestår endnu fastsættelsen af de konkrete satser for nedslag i ansøgerlandenes finansieringsbidrag. Det vil formentlig først ske i forbindelse med den helhedsløsning, som er det sandsynlige slutresultat af den forhandlingsrunde, der blev indledt den 11. maj i år, og

som efter planen skal være afsluttet senest i løbet af juli måned.

For en række mindre vigtige spørgsmål gælder ligesom for de store overgangsproblemer, at de behandles nogenlunde parallelt og efter ensartede retningslinjer i forhold til alle fire ansøgerlande. Der er her grund til at nævne følgende spørgsmål:

Vi har fra dansk side erklæret os rede til at tiltræde vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, hvad der indebærer, at vi skal bidrage til bankens grundkapital. Vi har anført, at det danske bidrag bør fastsættes under hensyntagen til vore økonomiske ressourcer set i sammenligning med det samlede Fællesskabs. Efter dansk medlemskab vil der være mulighed for at optage lån hos investeringsbanken til nogle af de investeringsopgaver f. eks. i Grønland og på trafikområdet, som Danmark står over for i de kommende år. At visse af de sidstnævnte opgaver ikke kan betragtes som en rent dansk interesse kunne nok begrunde en finansiering fra investeringsbanken.

Dernæst den fælles handelspolitik.

EC-landene har besluttet, at de ikke efter udgangen af 1972 kan indgå bilaterale handelsaftaler med tredjelande, men sådanne aftaler skal indgås af Fællesskabet. Under forhandlingerne har man anført, at man gerne ser, at ansøgerlandene under forhandlinger om bilaterale handelsaftaler søger optaget en klausul om, at der kan gennemføres forhandlinger om aftalernes modifikation, hvis forpligtelserne i forbindelse med medlemskab af fællesmarkedet måtte nødvendiggøre det. Det har vi erklæret os rede til. Spørgsmålet har ikke stor betydning for Danmark, idet alle de danske aftaler med statshandelslandene løber indtil 1974 eller 1975 bortset fra aftalen med Tjcekoslovakiet, som skal genforhandles i år.

Fællesskabet har endvidere foreslået, at ansøgerlandene skal forhandle om tilslutning til de præferencetafter, som det har indgået med en række tredjelande. Hensigten er, at sådanne aftaler skal træde i kraft for de nye medlemslande samtidig med deres indtræden i Fællesskabet. Dog foreslår EC, at associeringsaftalerne med en række afrikanske lande først skal tiltrædes af de nye medlemslande, når disse aftaler efter genforhandling skal fornys ved udgangen af 1975. På samme tidspunkt forudses det,